

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 28. 4. 2022 v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Denisy Šmídové a přísedících Romany Sitové a Jaroslavy Tomášové ve věci odsouzeného [údaje o účastníkovi], o podmíněném propuštění

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se odsouzený [celé jméno odsouzeného], [datum narození], podmíněně propouští, z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) let uloženého rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 19. 11. 2020, č. j. 3 T 194/2016-617.

Podle § 89 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání čtyř (4) let.

Odůvodnění:

1. Odsouzený [celé jméno odsouzeného] podal soudu dne 2. 9. 2021 žádost o podmíněné propuštění z výkonu shora označeného trestu odnětí svobody tzv. z volné nohy, tj. za situace, kdy odsouzený pobývá v době podání žádosti na svobodě. Soud se žádostí odsouzeného zabývá již podruhé, když předchozí usnesení ze dne 26. 10. 2021, č. j. 6 PP 111/2021-41, kterým byla žádost zamítnuta, bylo ke stížnosti odsouzeného i státního zástupce zrušeno usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 14. 1. 2022, č. j. 31 To 19/2022-70.

2. Ve výroku označený trest odnětí svobody v trvání 4 let byl odsouzenému uložen jako trest souhrnný ve vztahu k rozsudku nadepsaného soudu ze dne 11. 2. 2014, č. j. 5 T 226/2013-126, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 16. 10. 2014, č. j. 55 To 332/2014-166, kterým byl odsouzenému uložen trest odnětí svobody v trvání 3 let, rovněž jako trest souhrnný ve vztahu k výroku o trestu z rozsudku nadepsaného soudu ze dne 14. 6. 2013, č. j. 34 T 69/2012-123, a rozsudku téhož soudu ze dne 1. 9. 2011, č. j. 3 T 103/2010-287. Souhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let z rozsudku sp. zn. 5 T 226/2013 odsouzený vykonal dne 31. 7. 2017.

3. Podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

4. Z uvedeného pro odsouzeného vyplývají ke splnění 3 podmínky, a to 1) vykonání nejméně jedné poloviny celkové délky trestu, 2) polepšení se ve výkonu trestu a 3) pozitivní predikce vedení řádného života po podmíněném propuštění.

5. Ad 1) Odsouzenému byl nyní uložen souhrnný nepodmíněný trest v celkové délce 4 let, avšak v minulosti zcela vykonal trest odnětí svobody v trvání 3 let, který byl při ukládání nynějšího souhrnného trestu zrušen, přičemž tento zrušený trest byl odsouzenému započten na aktuální souhrnný trest. Podmínka vykonání alespoň poloviny celkové délky trestu je tedy splněna.

6. Ad 2) Vzhledem k tomu, že odsouzený žádá o podmíněné propuštění tzv. z volné nohy, soud při posuzování otázky polepšení se odsouzeného ve výkonu trestu přihlížel jednak k chování odsouzeného v minulosti ve výkonu trestu odnětí svobody, a jednak ke způsobu jeho života v době po propuštění z posledního výkonu trestu odnětí svobody.

7. Na pokyn stížnostního soudu okresní soud doplnil dokazování hodnocením odsouzeného Vazební věznici Liberec za období od 11. 10. 2011 do 14. 11. 2013, z něhož plyne, že odsouzený byl ve výkonu trestu odnětí svobody hodnocen kladně. Odsouzený byl pracovně zařazen na vnitřním pracovišti, kde byl velmi dobře hodnocen. Chování odsouzeného bylo na požadované úrovni, odsouzený byl komunikativní, kultivovaný, měl realistický sebnáhled, vyšší sebekázeň a dokázal správně vnímat a vyhodnocovat problémové situace. Vzhledem k jeho velmi dobrému chování byl odsouzený dlouhodobě zařazen v I. PSVD, získal celkem 8 kázeňských odměn a naopak nebyl kázeňsky trestán. Program zacházení odsouzený stabilně plnil. Dle hodnocení odsouzeného Věznici Stráž pod Ralskem nebyl ani další výkon trestu odnětí svobody v době od 24. 3. 2015 do 31. 7. 2017 problematický, chování odsouzeného bylo na požadované úrovni, stanovený program zacházení plnil a získal jednu kázeňskou odměnu. V tomto pozdějším výkonu trestu byl odsouzený konstantně zařazen ve II. PSVD.

8. Soud se dále zabýval chováním odsouzeného na svobodě poté, co vykonal výše uvedené tresty odnětí svobody, přičemž rozhodnou byla doba od propuštění odsouzeného z posledního výkonu trestu odnětí svobody na přelomu července a srpna 2017 do současnosti. V době bezprostředně následující po propuštění se odsouzený nedopustil jakéhokoli protiprávního jednání. Avšak v letech 2019 a 2020 se odsouzený dopustil celkem 7 dopravních přestupků, za které byl nejprve trestán pokutami a později i správním trestem zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel, a následně dne 15. 12. 2020 trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, za který mu byl rozsudkem nadepsaného soudu ze dne 4. 5. 2021, č. j. 6 T 1/2021-47 uložen jednak podmíněný trest odnětí svobody v trvání 4 měsíců se zkušební dobou v délce 14 měsíců a jednak trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 20 měsíců. V době následující po podmíněném odsouzení se odsouzený již dalšího protiprávního jednání nedopustil.

9. S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že předchozí výkon trestu na odsouzeného měl nápravný účinek a došlo k polepšení se odsouzeného v tomto výkonu trestu, o čemž svědčí jednak nadstandardní hodnocení z věznice a rovněž jeho řádný život v době od propuštění z posledního výkonu trestu odnětí svobody až do počátku roku 2019. Odsouzený se ovšem v letech 2019 a 2020 opakovaně, nadto s gradující tendencí, opakovaně dopustil několika dopravních přestupků a následně i charakterově souvisejícího trestného činu, za který byl ve věci nadepsaného soudu sp. zn. 6 T 1/2021 potrestán podmíněným trestem odnětí svobody a trestem zákazu činnosti. Nicméně po podmíněném odsouzení již odsouzený opětovně vede řádný život a uložený trest zákazu činnosti neporušuje. Odsouzený tedy prokázal, že je schopen vedení řádného života a soud tak hodnotí podmíněné odsouzení za trestný čin v dopravě a jemu předcházející přestupky jako pouhé, byť nikoli ojedinělé selhání, odsouzeného v jeho jinak řádném životě. Soud tak oproti minulému rozhodování dospěl k závěru, že druhá podmínka je v případě odsouzeného splněna.

10. Ad 3) Soud při hodnocení třetí podmínky obvykle vychází ze tří dílčích kritérií, a to zajištěného bydlení a zaměstnání, trestní minulosti odsouzeného a hodnocení věznice, k němuž ovšem v daném případě nepřihlížel s ohledem na delší dobu pobytu odsouzeného na svobodě.

11. Odsouzený v současnosti pobírá invalidní důchod a tedy není zaměstnán. Odsouzený bydlí na adrese svého trvalého pobytu v Lázních Libverda.

12. Jak bylo uvedeno výše, soud při hodnocení třetí podmínky vychází především z trestní minulosti odsouzeného. Dle obsahu evidence Rejstříku trestů byl odsouzený doposud trestán v celkem 10 případech, kdy se odsouzený s výjimkou posledního odsouzení z roku 2021 za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání, za což byl potrestán podmíněným trestem odnětí svobody a trestem zákazu činnosti, v minulosti dopouštěl téměř výhradně majetkové trestné činnosti ve formě podvodu a dále v jednom případě též zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby. Tuto majetkovou trestnou činnost odsouzený páchal nejpozději do

roku 2011. Na odsouzeného bylo v minulosti zprvu působeno podmíněnými tresty odnětí svobody, v jejichž zkušebních dobách se odsouzený postupně osvědčoval. V pozdější době již byly odsouzenému napřímo ukládány nepodmíněné tresty odnětí svobody, přičemž se v případě posledních čtyř odsouzení za majetkovou a hospodářskou trestnou činnost z let 2010 až 2020 jednalo o postupné ukládání souhrnných trestů za sbíhající se trestnou činnost páchanou do roku 2011. V pozdější době se již odsouzený další trestné činnosti nedopustil, s výjimkou odsouzení ve věci nadepsaného soudu sp. zn. 6 T 1/2021, v níž byl odsouzený uznán vinným trestným činem v dopravě, tj. trestným činem charakterově odlišným a typově méně závažným oproti trestné činnosti, za níž byl v minulosti opakovaně trestán, a za kterou mu byl uložen i nyní projednávaný trest. Daný trestný čin spáchaný na konci roku 2020 byl vrcholem řady méně závažných protiprávních jednání přestupkového charakteru na úseku silničního provozu, který se odsouzený, byť se zjevnou vzestupnou tendencí, dopouštěl v letech 2019 a 2020. Nicméně v kontextu chování odsouzeného v posledních 10 letech včetně doby jeho pobytu ve výkonu trestu odnětí svobody, kdy lze konstatovat, že odsouzený řádný život vedl, resp. řádně dodržoval podmínky výkonu trestu odnětí svobody, se spáchání předmětného trestného činu a jemu předcházejících přestupků jeví spíše jako selhání odsouzené než jako jeho nedostatečná náprava, a to i s ohledem na to, že se odsouzený po svém posledním podmíněném odsouzení již dalšího protiprávního jednání nedopustil a znovu tak vede řádný život. Na základě těchto skutečností soud dospěl k závěru, že odsouzený svým dosavadním chováním dostatečně prokázal svoji nápravu ve výkonu trestu odnětí svobody a následně i schopnost vést řádný život. Soud tak pokládá za pravděpodobné, že odsouzený povede řádný život i v budoucnu, a proto hodnotí i třetí podmínku jako splněnou.

13. Soud tedy shledal žádost odsouzeného důvodnou, a proto podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku odsouzeného podmíněně propustil z výkonu shora označeného trestu odnětí svobody. Nyní projednávaný trest odnětí svobody byl odsouzenému uložen za zločin, a proto bylo třeba vyměřit zkušební dobu v délce 1 rok až 7 let dle § 89 odst. 1 trestního zákoníku, přičemž v daném případě soud vyměřil zkušební dobu v polovině zákonné sazby, tj. v délce 4 let. Při stanovení délky zkušební doby soud na jedné straně přihlédl ke specifické povaze případu, kdy odsouzený žádal o podmíněné propuštění tzv. z volné nohy, a kdy svým dosavadním pobytem na svobodě prokázal schopnost vést řádný život, což by samo o sobě svědčilo pro vyměření spíše kratší zkušební doby. Na straně druhé soud ovšem musel přihlédnout k selhání odsouzeného při vedení řádného života v podobě opakovaného spáchání několika dopravních přestupků a následného trestného činu, a proto nakonec zkušební dobu vyměřil v polovině zákonné sazby.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možné podat do 3 (tří) dnů od jeho oznámení stížnost ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci prostřednictvím Okresního soudu v Liberci. Právo podat stížnost nenáleží tomu, kdo se práva stížnosti výslovně vzdal.

Liberec 28. dubna 2022

Mgr. Denisa Šmídová
soudkyně